

A Doua PREDICĂ a Isihasmului

Rostind NUMELE TĂU, Doamne IISUSE,

Se „deschide” în mine „Ceva Cunoscut”.

Parcă se „trezește” în mine „Memoria” unei „Vorbiri” uitate.

Eu sînt „Un Anume CUVÎNT” al TĂU ce mi-a Creat un Anume Suflet al meu.

Și Acest CUVÎNT al TĂU este „Izvorul APEI VII”.

Pe acesta trebuie să-l „Dezgrop”, să înceapă „să curgă” în mine.

Rostirea – Cîntarea – Doinirea NUMELUI TĂU, Doamne IISUSE,

Este „DORUL” Ființei mele Create de Întîlnirea cu TINE,

Cu TINE, DOMNUL, CREATORUL ȘI DUMNEZEUL meu.

Fiilor,

Sînteți nerăbdători să „gustați” din „APA VIE” a Trăirii Isihaste. Începeți cu această „Rostire” a Isihasmului Minții. Minte, datorită „păcatului” căderii din Rai, „și-a încurcat mințile”. În „locul ei din Cap”, Minte este „bolnavă, răutăcioasă” și chiar „îndrăcită”... Minte trebuie să „iasă din Cap”, să intre la „Școala lui Hristos”, la „reeducare”.

Noi, Creația, sîntem „dihotomie Suflet și Corp”, Ființă Creată și energiile sale tot Create. Sf. Grigorie Palama ne arată că Dumnezeu este FIINȚĂ TREIME în SINE și Energii Necreate HARICE. Dumnezeu este „dincolo” de Corp. El are HAR în loc de Corp. Traducerea – transpunerea HARULUI în Creație este Corpul, de aceea și noi avem Suflet Ființă Creată și „har” energii Corp Creat. Sufletul este Chip de Duh și Spirit „dincolo de energiile Corpului”, iar Corpul este „îmbrăcăminte” Sufletului.

Pe noi, Oamenii, Dumnezeu ne Creează (cum zice Scriptura, *Fac. 2, 7*) Corp – Pămînt și Suflet SUFLAT – CREAT direct de Dumnezeu în Corp. Dumnezeu „ne croiește întîi Hainele – Corp” pe „măsura” Sufletului, întîi ne „face Casa”, ca Sufletul să nu fie „gol și fără Casă”. Filozofii se încurcă aici, considerînd că Dumnezeu ne Creează „Scînteii – Suflete” și ne „dă drumul” în Lume să ne construim singuri Corp – Casă Sufletului, ca o „evoluție – devenire – încorporare”...

Scriptura ne „revelează” clar, că Dumnezeu ne Creează „Complet” de la început, nu pe „jumătate”... Evoluția – devenirea nu este „prin construirea Corpului”, cum zic unele mistici, de la „foc, aer, apă, pămînt”. Este o „mistică a Stihiilor”, dar în alt „sens”. Cele patru „Stihii” sînt Chipurile Arhetipale ale Lumii Corpurilor, Lumina-focul, Cerul-aerul, Marea-apa și separarea Pămînt-Apă, ca cele dintîi Trei Zile ale Facerii Lumii (vezi *Fac. 1, 3-13*).

Păcatul „căderii din Rai” aduce „moartea Corpului” și desfacerea în „Stihiile Corpului”. Păcatul aduce „orbirea – muțenia Sufletului”, Sufletul mai rămînînd cu „Auzirea”. De aceea Sufletul, prin „Auzirea Cuvîntului Evanghelic, se trezește la Conștiință”. Sufletul are Conștiința și IUBIREA ca OCHI și Cap, are Duhul de Suflet ca Inimă și Piept, are Vorbire – Limbă de Suflet ca „Limbă și Auz” și organe de Suflet. Mîini și Picioare Sufletul le are tot de Duh și Spirit.

Datorită „acestui Chip Trinitar de Suflet” și Corpul are cele „trei părți”, Cap, Trunchi și Membre, ca trecere în Corp a Chipului de Duh și Spirit al Sufletului. Viața Sufletului este IUBIREA – CONȘTIINȚA pură de Suflet, în Duh Simțire pură de Suflet și în Vorbire de FOC – Spirit directă de Suflet. Corpul are corespondența acestora, ca Minte – conștiință de Corp, ca Inimă – simțire de Corp și ca „organe – Vorbire de Corp”. Aici filozofii se încurcă.

După căderea din Rai, Sufletul „orbește de Conștiință, muțește de Vorbire”, devine nesimțitor ca Duh, rămânând cu „Auzul pe jumătate”... Sufletul în această „stare” este „purtat” de Corp. Așa Mentea Corpului se face „Conștiința Sufletului”. Simțirea Inimii se face și ia locul Duhului de Suflet și Vorbirea – Limba Corpului se face „Vorbirea Sufletului”. Așa „Psihologicul” nostru este doar „Amintire de Suflet”, nu însuși Sufletul. De aceea zice „știința” că nu „vede Sufletul nici în Creier, nici în Inimă”... Aici este Mistica.

Corpul nostru este „ecou – umbră – Informație energetică de Suflet”, și Sufletul nu se „vede cu organele Corpului”, ci doar cu Sufletul direct. Mistica „vrea să deștepte Sufletul, să Vadă el însuși realitatea”, nu prin „ferestrele cețoase ale Corpului”.

Fixați-vă bine „realitățile”. Sufletul este Ființa – Persoana noastră Adevărată. Iar Corpul este „har” energetic de Suflet Creat. Sufletul are Vorbire – Limbaj de Foc – Duh, dincolo de limbajul minții energetice. Esența Sufletului este Vorbirea – Limbaj de Foc – Duh și „esența Corpului” este „Gândirea – Mentea – Legea – Rațiunea”. Aici, filozofii se încurcă. Uitând de Suflet ca Viu de Sine, îl cred „Mentea – Legea – Rațiunea” Corpului. Mistica „descoperă” că Sufletul este „dincolo de Minte”, este Duh – Foc Spiritual pur. Filozofii fac Mentea Spirit, ce este „greșit”. Mentea este „harul Creat al Sufletului Creat”, este „puntea de legătură” dintre Sufletul Duh pur și „materia” Corpului. Mentea este „Vorbirea” Corpului și Mentea face „legătura” cu Vorbirea Sufletului ce este „Vorbirea de Limbă – Cuvânt de Foc – Duh pur”.

Aici este Mistica Isihastă ca „trecerea” de la Mentea de Corp, la Vorbirea pură de Suflet, Limba de Foc – Duh. Isihasmul începe cu „Taina Pogorîrii SF. DUH de la Rusalii”, cu LIMBILE de FOC. LIMBILE sînt CHIPUL FIULUI – CUVÎNTULUI și FOCUL e CHIPUL SF. DUH, ca „Naștere din APĂ și DUH”. Mentea este „harul Creat” ce înrudește Sufletul – Duh cu energiile Corp. Aici se încurcă filozofia și știința. Mentea este „energia luminoasă ce iese din Sufletul Duh pur”, care se face totodată „întropare” de Suflet, se face „veșminte materiale”. Corpul este „lumina condensată – materie”, zice mai nou știința. Mistica Isihastă este Taina „Întoarcerii Minții” în Originea sa CUVÎNTUL FOC – DUH de Suflet.

Păcatul „rupe” Mentea Corpului de CUVÎNTUL LIMBA de FOC – DUH Suflet. Isihasmul Minții este „Mistica – Unirea” Minții cu Limba de FOC – DUH Cuvîntul de Suflet, Asemănare de CHIP de Dumnezeu. Mentea „refuză” reîntoarcerea, dar o „Botezăm”, o „Renaștem din APA - HRISTOS CUVÎNTUL și din SF. DUH”. „Coboară – îngenunche” Mentea în ROSTIREA NUMELUI lui IISUS, care va face „Miracolul Pogorîrii LIMBII de FOC – DUH”. Mentea de energii Corp trebuie să se „reîntoarcă” în VORBIREA de FOC – DUH a Sufletului. LIMBA de FOC este VORBIREA cu HRISTOS și SF. DUH, este Mistica, Unirea Minții cu DUMNEZEU.

RUGĂCIUNEA ISIHASTĂ este LIMBĂ de FOC – DUH, nu este „meditație” de Minte. FOCUL din RUGĂCIUNE este ÎNSUȘI HRISTOS și SF. DUH. Descalță Mintea de toate „gîndurile” și intră în „Rugul Aprins al LIMBII de Foc”, unde este „IZVORUL HRISTIC” al APEI VII Isihaste. Apa cea VIE Isihastă este APĂ de FOC – DUH CE „botează Mintea” și o face capabilă să „ia parte” la „Ospățul de Nuntă” al FIULUI HRISTOS.

*Minte „învoăpăiată” de LIMBA de FOC a Domnului Iisus,
De acum nu mai vrei să te „întorci” la „gîndurile reci”,
Un DOR fără seamăn ți-a intrat pînă în adîncuri.
Rostesc fără încetare NUMELE TĂU, Doamne IISUSE,
Mintea „gătită” de gînduri „se” umple de un FOC Dumnezeiesc,
Mintea începe să „Vorbească” o altă Limbă
Dincolo de Minte...*

*NUMELE TĂU, Doamne IISUSE, se face un „IZVOR” de APĂ de FOC,
Care „CURGE” în mine și în „ȘOAPTA LUI” TE Aud pe TINE,
Și simt că mai trebuie doar „un pas” și Te voi ÎNTÎLNI
Pe TINE ÎNSUȘI.*

De acum va urma Isihia INIMII. Mintea din Rostirea din „gît” a RUGĂCIUNII Isihaste va „intra” în Biserica INIMII unde este CÎNTAREA LITURGHIEI HRISTICE, într-o LIMBĂ pe care Mintea n-a mai „auzit-o”, dar cu „uimire” o „înțelege”, fiind Luminată de „LIMBA de FOC” ce a „primit-o” prin Rostirea NUMELUI DOMNULUI IISUS.